

[Thestrup.]

miner for ophævelsen af byggestoppet for de forskellige områder her i landet, hvor byggestoppet gælder. Ved lovforslagets første behandling var vor hovedindvending imod det, at boligministeren holder fast ved sine bemyndigelser i samme udstrækning som tidligere. I det cirkulære, som den højtærede boligminister for nylig har udsendt, er der ingen reel afvikling af byggestoppet, tværtimod, boligministeriet har fået endnu større beføjelser, end det har haft tidligere.

Ved det, der er sket under udvalgsbehandlingen, har jeg fået bestyrket den opfattelse, jeg i forvejen havde af, at de vigtigste betingelser for, at vi kan nå til et større og billigere byggeri, er en frigørelse fra byggestoppet. Kun ved stor privat indsats i materiel og i fabrikker og ved en langsigtet planlægning kan vi få en virkelig billigørelse og et hurtigere tempo i byggeriet; og kun ved en langsigtet planlægning kan vi nå frem til at få det byggeri, som vi anser for ganske nødvendigt. Vi har søgt at få en sådan frigørelse for byggestoppet, og vi har sagt, at blot en frigivelse af de områder, der lå uden for Sjælland, og en bestemt fastsættelse af terminer for resten ville have tilfredsstillet os sådan, at vi kunne have indgået på forliget. Jeg kan ganske bekræfte, hvad det ærede medlem hr. Finn Poulsen her har sagt om forhandlingerne.

Vi plejer jo ikke at nævne, hvad der sker under udvalgsforhandlingerne, og vi plejer jo navnlig ikke at nævne, hvad der sker under de forhandlinger, der føres af ordførerne, når de træder sammen i et lille, snævert udvalg. Jeg tror, det er meget nødvendigt for arbejdet herinde, at vi holder den regel ikke at komme ind herpå under debatten i folketingssalen. Det vil i alt for høj grad binde de folk, der forhandler; det vil være alt for umuligt at nå nogen som helst vegne, hvis forholdet er det, at disse ting skal drages frem her i salen. Så er der ingen, der i virkeligheden tør sige eller gøre noget; der er ingen, der tør gå til nogen forhandling, hvis alt skal drages frem her i salen.

Jeg vil gerne sige, at boligspørgsmålet er ved at blive et virkelig kritisk spørgsmål i dansk politik. Befolkningens kritik af,

at vi stadig ikke gør noget alvorligt for at løse det, bliver stærkere og stærkere. Det er min overbevisning, at vi kun kan nå en løsning af det gradvis, og at vi også kun kan nå det, når vi fra alle sider — fra begge sider — er villige til at lempe på vore synspunkter og i nogen måde imødekomme dem, der står som vore modparter.

Hvis socialdemokratiet fortsat holder fast ved boligministerens udstrakte beføjelser og bemyndigelser, og hvis socialdemokratiet ikke vil gå med til en afvikling af byggestoppet og de øvrige restriktioner, der er lagt på byggeriet, tror jeg, at mulighederne for at nå frem til et forlig er meget, meget små. Så tror jeg ikke, der er nogen mulighed for det, og dermed tror jeg, at mulighederne for at nå til et større og billigere byggeri ikke er til stede.

De af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag vil vi, som jeg har nævnt det, stemme imod, men jeg skal herefter anbefale at stemme for de øvrige ændringsforslag, hvis de skal til afstemning, men undlade at stemme for selve lovforslagets paragraffer.

Else-Merete Ross: Når man er nået så langt i forhandlingerne om et lovforslag, og der er givet så mange gensidige indrømmelser, at alle i udvalget har den opfattelse, at alle partiernes ordførere vil anbefale lovforslaget på det grundlag, man er nået frem til, virker det højest forbløffende, at to partiers ordførere pludselig meddeler, at de alligevel ikke kan anbefale lovforslaget.

Jeg havde faktisk ondt af de to ordførere fra V og K den 11. december. Det forekom mig, at de søgte argumenter frem, som var meget vage, og som de ikke gjorde indtryk af virkelig selv at godtage som tilstrækkelige til at forhindre et forlig. Endnu værre blev det for dem under journalisternes krydsild efter mødet. Da der sagligt ikke var argumenter at fremføre, blev der kun det tilbage, at den konservative partileders, det ærede medlem hr. Poul Sørensen, af rent politiske grunde ikke ønskede noget forlig. Det hævdes, at venstres gruppe havde givet tilslutning. Hvorfor ændredes der så signaler? Er det det ærede medlem hr. Poul Sørensen, der dirigerer både det konservative folkeparti og partiet venstre?